

May a workaholic be a good companion? - Czy pracoholik może być dobrym towarzyszem?

Workaholic is a person that is addicted to his job and sacrifices almost everything else to perform their tasks. In order to work, a workaholic neglects his hobbies, family and friends. Can such a person be a good companion anyway?

Workaholic probably thinks about his job throughout most of, if not the whole, day. If you are his co-worker, it can be an advantage. A workaholic is always familiar with all the current affairs at work, so they can help you catch up with everything. Moreover, if you are lazy, a workaholic co-worker can motivate you to work harder. They can serve as a good example to follow as it comes to organizing your time and working more efficiently. On the other hand they can be disliked at their office, either because of envy or because they might try to make their co-workers work as hard as they do, especially when they are a boss.

If you are a sociable person who likes fun, then getting along with a workaholic can be possible, if only both parties can derive benefits from it. A playful person can learn to treat their job more seriously from a workaholic and a workaholic can learn to forget about work from time to time and instead have some fun.

Generally speaking, I think that a workaholic may not necessarily be a good companion. This kind of person thinks about his job almost all the time and may face some problems as it comes to discussing anything not related to their job. As he spends the whole day at work and is dog tired afterwards, all the workaholic wants is to go to sleep, doesn't even have time to meet people.

To sum up, in my opinion workaholic can be a good companion in exceptional cases, but in general it would be really difficult for such a person to meet people and remain a workaholic in spite of all.

Tłumaczenie

Pracoholik to osoba, która jest uzależniona od swojej pracy i poświęca prawie wszystko, by wypełniać swoje zadania. Aby to robić, pracoholik zaniedbuje swoje hobby, rodzinę i przyjaciół. Czy taka osoba może być mimo to dobrym towarzyszem?

Pracoholik prawdopodobnie myśli o swojej pracy przez większość, jeśli nie przez cały dzień. Jeśli jest się jego współpracownikiem, może to być zaletą. Pracoholik powinien zawsze orientować się w bieżących sprawach w pracy, więc może pomóc w nadążeniu za nimi. Co więcej, jeśli jest się leniwym, współpracownik-pracoholik może zmotywować do cięższej pracy. Może służyć jako dobry przykład do naśladowania w kwestii organizacji czasu i większej wydajności pracy. Ale z drugiej strony może być w pracy nie lubiany albo z powodu zazdrości, albo dlatego, że może próbować zmusić innych pracowników, by pracowali równie ciężko jak on, zwłaszcza, gdy jest szefem.

Jeśli jest się towarzyską osobą, która lubi zabawę, wtedy dogadanie się z pracoholikiem jest możliwe, jeśli tylko obie strony potrafią wyciągnąć z tego korzyści. Osoba „zabawowa” może nauczyć się od pracoholika traktować swą pracę bardziej poważnie, a pracoholik może nauczyć się zapominać o pracy od czasu do czasu i zabrać się.

Ogólnie rzecz biorąc, sądzę, że pracoholik niekoniecznie może być dobrym towarzyszem. To osoba, która myśli o pracy prawie cały czas i może doświadczyć problemów, jeśli idzie o rozmowę o czymkolwiek niezwiązanym z pracą. Osoba taka może mieć problem z porozmawianiem z kimkolwiek o czymkolwiek z pracą niezwiązanym. Jedyną rzeczą, o jakiej pracoholik marzy, jako że spędza w pracy cały dzień i później jest śmiertelnie zmęczony, to iść spać, nie ma nawet czasu, by spotykać się z ludźmi.

Podsumowując, moim zdaniem pracoholik może być dobrym towarzyszem w wyjątkowych przypadkach, ale ogólnie – byłoby trudne dla takiej osoby spotykać się z ludźmi i mimo to pozostawać pracoholikiem.